

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
за цілий рік . . . 30 кор.
в пів року . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подорожче число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирешити ми очі і душу ми вирешити: а не возьмеш милость і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Нелад у французській маринарці

Вправді закинули німецькому міністрову війни ген. Айнемови, що він вже надто чванливо оноді в райхстагу реномував німецьку армію і побренкував шаблею, однак признати належить, що від ряду літ — винявши хиба не конче щасливу східно-африканську експедицію — не случило ся в німецькій військовости такого випадку, який би вказував, що не все там є в порядку. Навіть соціальна демократія, така сильна до не давна в Німеччині, а і тепер еще не без значіння в публичнім житю, — не має доступу до армії. Сегорічні виступи соціалістів против армії були дуже умірковані, а один з них заявив навіть у відповідь міністрів, що коли настане потреба, то і соціалісти стануть нарівні зі всіма до оружноі оборони вітчизни.

Натомість у французській армії з одної сторони соціалістична, з другої ролялістична агітація підкопують авторитет і дисципліну, а загальне легковаженє обовязків доводить до недбалства, яке спричинює навіть великі нещастя. Памятна є еще велика катастрофа на однім з найбільших боєвих кораблів Франції «Лені», який в наслідок невентильованя магазинів пороху, вилетів у воздух через автоматичну експлозію. Кількадесят мільонів франків коштувала та трагічна хвиля французский скарб, а стокількадесят трупів убитих моряків покрило жалобою весь край.

Перед кількома днями склала ся нова подібна подія, яка кидає некорисне світло на заряд французкої маринарки. В воєннім арсеналі в Тульоні вибухнув пожар з невідомої причини і мимо ратунку знищив пять будинків того величезного заведеня. Ціле щастє, що в погорілих будинках не находили ся вибухові материяли, бо в таким разі всякий ратунк став би був неможливий, а катастрофа могла приняти необчислимі розміри. Злочинне підложенє огню — як твердить слідча комісія — є в тім случаю виключене, а огонь повстав, здає ся, з неосторожности столярских робітників, які не запрятали за собою гнблівки. Гарний се військовий порядок, де гнблівки валяють ся і стають причиною пожару!

Безперечно, що онодішня промова німецького міністра війни в німецькім парламенті поділає і на другі держави, а спеціально на Францію підбадьоруючо

і заставить їх до інтензивнішого стараня в справах військовости. Si vis pacem — para bellum — ся пословиця колишнього римского імперіялізму стане загальним кличем, Европа стане дальше заковувати себе у сталь — залізо і напихати кишени новими гарматами та скорострілами, а оливну галузку мира, піднесену царем Миколаю і так вже в обскубанім стані на першій гагській конференції, викине як непотрібний лопух до музею пам'ятників з XIX. віку.

Дві відозви.

(Конець).

Щоби забезпечити горожанам рівність перед правом а нашому народови належний є у вплив на законодавство та управу в державі, краю і громаді, будуть наші послы добивати ся, щоби вибори до державної ради, до краевого сойму, до рад повітових і громадских відбували ся на підставі безпосередного і тайного голосованя; з окрема що до виборчого права до державної ради наші послы мусять добивати ся зміни виборчого закона в тім напрямі, щоби галицькі Русини могли вислати до державної ради таке число своїх народних заступників, яке відповідно до числа населеня їм на основі рівности належить ся.

Щоби забезпечити українсько-руському народови відповідне правно-політичне становище в державі, мусять наші народні заступники рішучо поборювати всякі заходи наших противників до розширеня краевої автономії, а натомість добивати ся уладженя польско-руської справи в Галичині на основі національної автономії, а з окрема заведеня в рускій часті краю українсько-руської мови урядової і поділу центральних краєвих властей і урядів на окремі уряди і власти для рускої а окремі для польскої часті краю, щоби довести до поділу Галичини на часть руску і польску і до утвореня національної рускої провінції з окремим народним соймом і окремою управою.

Виборці Русини!

Отся наша програма — се програма нашого національного визволеня із ворожої кормиги, се поклик до здійсненя ідеалу самостійности нашої нації, се клич завзятої і тяжкої боротьби за життя, за будуччину українсько-руского народу. Тож кандидатами на послів до но-

вого парламенту у Відни поставили ми лиш таких мужів, що годні чесно, непохитно і неустрашимо постояти за здійсненє сеї нашої народної програми.

Не стаємо на стан вищї вузко-партійнім ані вузко-становім. Кличемо вас у бій з прапором національної демократії в руках, в імя інтересів цілого українсько-руского народу, хліборобів і робітників, селян і міщан, людей працюючих руками і людей працюючих умом.

Всі, кому лежить на серци доля широких мас нашого народу, кому лише дорога будучина нашої нації, хто лише бажає собі стороженя оков національно-політичної і соціально-економічної неволі, в якій загибає наш народ, — як оден муж, однодушно і односердно, грудь при груди, плече при плечу, проїняті одною думкою і одним бажанєм, станьмо до виборчої боротьби, щоби вислати на парламентарну арену яко послів усіх кандидатів нашого сторонництва — до одного!

Нехай тверда віра у правість нашої народної справи веде нас усіх у бій за правду і волю; нехай наші сили стократь зміцняє непоколимима надія на побіду правди; нехай між нами не появлять ся ні зрада ні малодушність і нехай на час переломого бою замовкнуть міжусобиці серед нас.

Зєдинені і одушевлені одною великою ідеєю, сильні єдностію і карністю, вдармо сьміло на полчища тьми і неволі!

Ні оден руский голос нехай не пропаде в день виборів! Ні одна рука нехай не зломить народної карности! Єдні, кріпкі та однодушні йдім бодро до виборчої боротьби — а побіда буде наша!

Відозва «Русск-ої ради» розводить ся на вступі над виборчою ситуацією, в якім важним є уступ, де признає ся публично до єствованя потайної консолідації чи компромісу, як се сим разом називало ся, який розбив ся доперва в останній хвилі. «В політиць компроміси — вещь неизбѣжная» — сказано в кацапській відозві. — Исходя изъ сей точки зрѣнія, представители обѣихъ главныхъ русскихъ партій во Львовѣ, еще два мѣсяца тому назадъ, вошли въ контактъ и начали свои совѣщанія въ сѣдѣль. Вслѣдъ загѣмъ якъ въ центрѣ, такъ тутъ и тамъ на провинціи, были переговоры, обѣ стороны уже отчасти сходились, — но колебаніє и неискренность честолюбцевъ, ихъ нерозборчивость въ средствахъ и єгоизмъ єдиниць

испортили дѣло. И такъ въ то время, когда, самосѣданіе, игра своекорыстныхъ, интересовъ, при чемъ забывается даже правда, совѣсть, честь. Переговоры о компромисѣ съ національ-демократическою партією розбились не по нашей винѣ, и потому русско-народная партія, полагаючися на здоровомыслиціи и вѣрующіи миліонныи массы русскаго народа, вступають съ своими кандидатурами самостоятельно съ бой.

Се має бути оправданемъ тої кирині. Але коли можна говорити про чіюсь вину, то вона лежить в тім, що взагалі входжено в компромисъ з кацапами, яких чейже ніхто не признає за народну партію — замість справді старати ся о зближене і зєднене всіхъ народнихъ партий до рішучої борби з москвофільством, як сего ми жадали на самім початку передвыборчої акціі.

По такімъ вступі, замість про програму кацапский синедріонъ говорить виключно про своїхъ кандидатівъ і ось якъ їхъ представляє:

Кто-же наши кандидаты?

Наши кандидаты прежде всего проявляютъ широкое пониманіе(!) крестьянскихъ нуждъ(!) и будутъ въ держаной думѣ главнымъ образомъ заступати интересы русскаго крестьянства. Они нѣсколькократно исколесили вздожь и поперекъ свои избирательныи округи(!) вопли въ среду крестьянскихъ массъ (підчасъ виборів), видѣли ихъ страданія (аж тепер) — они знаютъ ихъ желанія и чаянія.

Наши кандидаты — представители единства(!) русскаго народа и историческихъ началъ(!) его развитія, тѣмъ не меньше(!) въ случаѣ выбора составятъ съ другими послами русскаго народности одинъ парламентарный клубъ.

Наши кандидаты — вѣрныи сыны русскаго(!) церкви и не дадутъ ю въ обиду ни въ якомъ случаѣ, а въ особенности въ затѣваемомъ вопросѣ о росторжимости супружества.

Наши кандидаты — люди солидные (не пияки) серьезныи (!!) почти всѣ въ силѣ мужскаго возраста, (шампіони а la Гіжовский) отдавши себе на служеніе своему народу (при выборах!) со всѣмъ пыломъ(?) отзывчивой(?) души, со всею энергією и силою воли; яко людя характера и морали (!), они не осквернятъ своего имени за чечевичную(?) похлебку (!)

Наши кандидаты — мужи ума, (не видко по ним!) опыта и знаній, а яко такіи сѣмѣють мужественно отставати священныи завѣти Руси и давати отпоръ тѣмъ чия святотатственная рука рѣшилась бы посягнути на неприкосновенность ея твердынь (москвофільскі фрази!) — народности и вѣры.

То будутъ достойныи (!) Тебе, русскій Народъ, представители, ходатти (!) и радѣтели (!) Твоихъ интересовъ!

Програма ихъ, якъ и програму ихъ партіи, — то не секретъ (ага!) она извѣстна не отъ нынѣ (eee!). То програма всей Прикарпатской Руси (!) изъ первыхъ зачатковъ (!) конституційной эры (застоила ся!) примѣненная къ духу времени и къ условіямъ, среди якихъ(?) опредѣлено намъ жити Програма та

ставитъ себѣ не утопію (?) а реально достижимыи цѣли (?) якихъ требуетъ (?) жизнь.

Такимъ вѣтємъ соломи викручує ся „Русская рада“ від отвертого та щирого виложенія своєї програми, а з тихъ уриванихъ недомовокъ виходить тільки одно, що кацапамъ розходить ся тільки о зди-скредитоване українсько рускої справи черезъ проголошене „единства русскаго народа“ в державній раді. Діє ся се не безъ „вінку“ з Петербурга, де в сей спосібъ хотять підірвати самосвідомість українскихъ трудовників-послѣв, які чимразъ одностайне і сміливіше заступають ся за интересы України.

Кінчить свою відозву „Русская Рада“ пустими рекламивими фразами, які нагадують більше ярмарочне накликуванє, чимъ бесіду поважныхъ людей:

Кто любитъ родину, явитъ ся въ опредѣленные дни при выборной урнѣ и подасть голосъ на нашего кандидата.

Кому на сердцѣ благополучіе своего народа, его культурный, экономическій и политическій прогрессъ (!), тотъ будетъ голѣсувати на нашего кандидата.

Кто въ сонмищѣ народовъ Австріи хочеть видѣти одноцѣльную русскую (!) репрезентацию, которая пользовалась бы авторитетомъ и внушала бы уваженіе противники, напишетъ на картѣ голосованія имя нашего (!) кандидата.

У кого искреннее желаніе видѣти свое отечество свободнымъ отъ тисковъ „морального ржонда“ (ов, якъ відважно!), обвиняшого всю область своею паутиною (се ланци, не павутина!) тотъ обявится за нашимъ кандидатомъ.

Кто желаетъ добра русскаму крестьянству, обиженному и униженному, постоитъ за нашего кандидата, кандидата „Русской Рады“ (!).

Сумне вражине робить ся відозва. Такъ і видко, що у сихъ людей поза особистимъ интересомъ, поза деструкційною, геростратскою киринею, нема жадної моральної основи, жадної сѣвятої вічної ідеї. Навіть слівъ їмъ не стає, щоби бодай закрити сю погану нагість низької душі!...

Конверсия урядничих довгів.

Першій проєктъ конверсіі урядничихъ довгів, які після обчислень культурно-політичного товариства у Відні, переходять суму 100 миліонівъ корон, спорядивъ концепістъ віденьскаго магістрату др. Ого Філіппъ і предложивъ его правительству в сернии м. р. до розсліду. Акти проєкту переглянено докладно і подрібно в дотичнихъ міністерствахъ, однакъ доселі не запало ореченє, чи сей проєктъ є можливий до переведеня.

Після сего проєкту мали би емітувати ся банкові облїгі з пупілярнимъ забезпеченємъ, але якразъ квестія сеї безпечности не є такъ певною, якъ авторови видавало ся, бо вінъ не взявъ в рахунокъ можливости віддаленя або квіскованя урядника.

Проєктъ др. Філіппа має сю добру сторону, що знатно обнижавъ би тягаръ сплати урядничихъ довгів. Урядникамъ

мали би признати ся 6¹/₂ процентові позички. Але і против сего проєкту звертає ся якъ дуже поважний аргументъ обава, що якъ при кожній конверсіі, такъ і тутъ тільки улекшитъ ся можливість дальшого задовженя.

На всякий спосібъ правительство носить ся з серьезнимъ наміромъ переведеня конверсіі урядничихъ довгів і при его стараняхъ є певність, що в сей, або в инший спосібъ она стане переведена. Бажанемъ правительства є се підприємство оставити приватній ініціативі з застереженемъ собі, зі згляду на користь держави якъ і урядників, — далеко сягаючого впливу на господарку інституцій, яка підняла би ся конверсіі урядничихъ довгів.

Після зіставленя кондиктівъ рахунковими департаментами, сума їхъ вносить заледви 290.000 корон, отже вносячи з сего і загальна сума цілого обдовженя урядників не досягне такої високої цифри, якъ се подало культурно-політичне товариство. Правительство має в рукахъ оферти кількохъ віденьскихъ банків, однакъ жадна з нихъ не надає ся до принятя, бо кожда ставитъ за услівє державну субвенцію. Взагалі справа конверсіі урядничихъ довгівъ стрічає багато трудностей, однакъ супротивъ щирої волі правительства не можна сумнівати ся про корисне єї розвязанє. Оноді краввий маршалокъ Долішної Австріі, кн. Ліхтенштайн, промовляючи до виборцівъ у Відні, висказавъ ся міжъ иншимъ, що президентъ бар. Бекъ заявивъ супротивъ него, що вже в будучій сесіі парламенту справа конверсіі урядничихъ довгівъ прийде на дневний порядокъ.

Ситуация в думі.

Хотья поголоски про розвязанє думи притихли, то все єще таки не може прийти в ній до сконсолідованя сил і продуктивної праці. Надто мало єще привычні ті живла, що зійшли ся на терені молодого російскаго парламенту до спокійної а витривалої конституційної праці. З леда причини відзивають ся разъ з того кутка посольскихъ лав, разъ з другога голоси партійного автократизму, нетерпимости і нахилу до терору. Не тільки соціялісти-революціоністи послугують ся тимъ способомъ аргументаціі, але і партія „істинно-русскихъ“, які отворили т. зв. „білий терроръ“. Лящить єще в ухахъ якъ різкий діссонансъ брутальний окликъ пос. Пуришкевича з причини внесеня проєкту автономіі: „Чортъ насъ побери — крикнувъ до думи озвѣрілий посолъ — хочете розірвати Росію — волю самъ вийти з салі!“

На посліднімъ засіданю думи вела ся дальше дебата надъ аграрнимъ питанємъ. Кількохъ заступниківъ селянскаго населеня атакує більшихъ земскихъ властителівъ, а такъ само і правительство і конституційно-демократичну партію, яка пропонує викупно землі, коли селяни своєю тяжкою працею вже давно з грубою надвижкою заплатили ціну сеї землі. Одинъ з селянскихъ бесідниківъ каже міжъ иншимъ: „Стоїмо передъ запертими дверима, коли жадаємо рілі, щоби не мерти з го-

НОВИНИ

лоду Стукаємо тихо — але они глухі, не чують; стукаємо голоснійше, — але они не хочуть нас чути. Чиж є доконечним, щоби ми гатили в двері силою соток мільонів голодних людей? Уважайте земські панове! Тепер ще час, але незадовго буде за пізно!

Пос. Кишелев, селянин з Тамбона, заявив, що колиб правительство і правця не були засліплені вислідами, досягненими полевыми судами і карними експедиціями, то учули би голос люду, доки ще не є за пізно. Ми не прийшли на се — говорив — щоби грозити; овшім, хочемо квестію поладити на мирній дорозі, доки се ще є можливим. Однак побоюємо ся, що навіть опізненє кількох днів або і кількох годин може стати небезпечним. Пос. Колуков, селянин з Перму, заявляє, що не хоче тратити багато слів, бо для него квестія є зовсім ясна. Коли правительство не хоче слухати голосу люду, то хлопи по просту заберуть всі ґрунти і розділять межі себе без дальшого дискутованя над тим. — Відтак палата полагодила наглу інтерпеляцію в справі подій в фабриці Чешера.

Поліпшеня ситуації надіють ся по онодішній авдиенції президента думи Головіна у царя в Царскім селі. Цар прийняв Головіна дуже ласкаво, але між иншим закинув єму, що є трохи сторонничий на користь лівих партій. На се Головін відповів, що єго позиція є дуже тяжка, бо більшість думи є опозиційна. По сій авдиенції петербурскі дневники донесли, що є надія на ліберальний курс, задля якого мають уступити всі міністри, а Столипін перевести має реорганізацію кабінету в ліберальнім напрямі. Однак в думі між послами проявляє ся невдоволенє з сеї причини, що Головін захоче мовчанє супротив палати про свою авдиенцію у царя, якої він доступив — так виводять невдоволені — не яко приватна особа, а яко представитель думи.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Трофіна; римо-кат.: Віталіса. — В понеділок: руско-кат.: Ірини; римо-кат.: Петра ж. — В второк: руско-кат.: Симеона; римо-кат.: Катерини Сем.

— **Відчити на „Рускій Бесіді“ у Львові.** „Руска Захоронка“ завела від двох місяців що суботи вечером сходини в льокалю „Рускої Бесіди“, на яких упрошені прелегенти виголошують відчити в ріжних областий науки. По відчитих відбуває ся свобідна дискусія на порушені у відчиті теми. Сходини тішать ся значною фреквенцією нашої інтелігенції обох полів і крім морального хісна для присутних приносять „Р. Захоронці“ деякий прихід. Найшій суботи о 6 год. буде читати на тих сходинах др. Ів. Франко про Ювена. Вступ, як звичайно, 20 с від особи.

— **Завтрішний концерт** львівського „Сокола“, якого програму ми вчера помістили, заповідєє ся дуже численно, на що вказує значне число розпроданих білетів в „Сок. Базарі“ Пригадуємо, що початок концерту точно о 6 годині.

— **Руский язык урядовий** ухвалили завести у себе дальше отсі громади: Жовнівка (пов. Бережани 32), Воля задеревачка і Задеревач (пов. Долина 27), Гарбузів (пов. Зборів 36), Милошовичі, Вербіж, Гонятичі і Кагуїв (пов. Львів 33). Разом досє 1365 громад.

— **3 Відня** присилають нам до оповіщеня порядок Богослужень в часі страстного і світлого тижня в тамошній гр.-кат. церкві св. ВМ. Варвари: Дня 28. цвітня Неділя цвітосна „Вай“ о год. 1/2 11. торжественна Літургія і освяченє вітій, о год. 4. Вечіря з послідною страстною проповідію, Півніхіда. — Дня 29. і 30. цвітня і 1. мая. Великий Понеділок, Второк і Серєда о год. 9. св. Літургія Прєждєосвященних Дарів. — Дня 2. мая, св. вел. Четвер, о год. Вечіря з Літургією св. Василя Великого, о 6 год. св. і спасительні Страсти. — Дня 3. мая, св. вел. Пятниця о год. 10. Царскі Часи і Обідниця о 1/2 12 Вечіря з положенєм Плащаниці, о п. 6. Утрєня св. вел. Суботи, при гробі Христовім тут співає мішаний хор під батутю П. Проконовича 7 страсных псалмів Бортяньского, Орлова, Григорієва і Лірипа. — Дня 4. мая св. вел. Субота, о год. 9. Вечіря з Літургією св. Василя Великого, о год. 3. Надгробнов, о год. 7. Утрєня Воскрєсна, свяченє пасхи, співає хор. — Дня 5. мая, світла Неділя Пасхи, о год. 10. торжественна Літур-

гія „муз. Вербицкого“ співає хор, свяченє пасхи, о год. 4. Вечіря з наукою. — Дня 6. мая світл. Понеділок о год. 1/2 11. торжественна Літургія, співає хор, о год. 4. Вечіря. — Дня 7. мая світл. Второк о год. 10. св. Літургія, о год. 4. Вечіря.

— **Передвиборчий рух.** В Ходорові явив ся дня 25. с. м. на передвиборчій зборі адв. др. Евг. Олесницький. Нарадам проводив о. Донорович з Боринич. Кандидатску промову д-ра Олесницького прийняли вібрані з одушевленєм.

Учительскі передвиборчі збори в Копичинцях заповіджені на 28. с. м. відложено на 1. мая о 4. год. по полудни.

В Долинщині відбули ся передвиборчі віча в Рахиві, Ілемні, Кальній, Лоліві і Пшепичинках і в Долині. Ухвалено голосувати на п. Юл. Романчука, яко кандидата на посла, а на п. Ів. Грабовеньского, яко єго заступника. Територіяльного поділу між кандидатурами п. Романчука і о. Богачевского не назначено. В тім самім виборчій окрузі кандидує радикал др. Трильовский, москвофіл др. Дудикевич і Поляк Ціцер.

В Яксманичах, перемиского виборчого округа, було віче дня 20. цвітня, на яке самі селяни запросили кандидата на посла дир. Гр. Цеглинського. Перед тим урядив там передвиборчі збори кацапский кандидат, п. Несторович, але як селяни єго побачили і почули єго безпрограму кандидатску бесіду, то відікакали ся єго кандидатури. На вічу 20. с. м. явило ся кілька сот селян з сусідства. По промові дир. Цеглинського ухвалено односторонно єго кандидатуру. Такі самі віча урядив дир. Цеглинський в Риботичах, Трушевичах і Буцові. На вічу в Риботичах промовляли проф. Гамчикевич, акад. Качмар і багато селян. На тім вічу рішено також відослати тютюн і табаку п. Несторовичеві, що прислав читальни через свого ревізора, ніби то надаючи їй трафіку. Давнійше не хотів читальни дати трафіки, а перед виборами то сам прислав. Тепер читальня рішила єму відослати. Нема дреглів і ковбаси — казали — то частують нас тютюном та табакою. Най здорові випчихають самі.

— **До укр.-руских видавництв в Австрії!** Наша редакция дістала від бібліотеки Наукової Академії в Петербурзі отсе письмо: Величезна знайомість з розвитком української думи стаєть ся неодмінною умовою правильного розуміння українського питання, гурт осіб, не маючи змоги стежити за всіма виданнями, які виходять у Галичині, звертаєть ся до Вас, Шановний Добродію, з ласкавим

Матеріали до історії зносин Галичан

32)

з Буковинцями.

Ч. 16.

Лист Олександра Барвіньского до Ізидора Волобєевича

писаний 1. листопада 1866.

(Дальше).

Коли на поезію у западовців вь загалі вплинула філєзофія и характеры осіб, що представляють людей вь описовій поезії зділані після відвлеченного (abstrakt) філєзофічного погляду безь вьгляду на саму сущність (Sein), наші герої вь народних піснях єть просто вь життя взяті. Тому то вони правдивістю своєю поривають такь дуже духа и впливають більше на моральність народу, якь всі пересажені клясичні твори западовців. Коли у Французів, Німців, Англичань описова поезія більше впливає на розумь, зьображаючи штучною плястикю самь штучний світ, не входить вь саму масу народу а крутиться заєдно вь верствах просвіщенних, описова поезія на Русі пишєся и співаєся для всіх верствь народу. Историчні наші думи сподобаютця зарівно такь селянинові, якь всякому письменному. Моральна правда, яку вони голосять єсть такь переконуючого, що разомь говорить до розуму и серця.

Вь описовій поезії являє ся чоловік вь тіснійшій звязі зь природою, живе и рине чувство для всякої красоти яка находитья вь природі, наповняє чувствомь душу руського чоловіка. Тому нема у нась ні одной пісеньки, котрабь не починалась яким образомь знятємь зь природи. — Другою характеристикою народних думь єсть бистрість понятія. Бистрість та появляє ся вь удачнихь зрівняньхь поодинокихь явлень вь життю особи (находячої ся вь епосі) цєль зьчвєленнями вь природі. Поетичні зрівняння відзначаютьця ясностю повнотою образівь и короткостю. Третя признака нар. думь єсть самоплодовита (буйна) фантазія, творяща що разь нові образи. Четверта признака єсть їхь драматичність. Представляють вони намь не лише чоловіка внутрішного зь єго чувствами и мислями, але и чоловіка зь волею и ділаючого чоловіка яко истоту моральну, сказати можна, що при браку народнихь театривь, котрі у Греківь, подібножь и вь Німцівь зь самого народу розвинулися, драматична поезія на Русі знялася зь описовою. Тая драматична сторона поезії описової на Русі підносить її цінність (Werth) и творить її жереломь историчнімь.

Представляючи навірно характери відличаючихь ся людей вь народі, стаєтьця описова поезія зеркалаомь самихь важнійшихь подій. Характери представляемі вь думахь українськихь єть зь великою штучкою безь всякої пересади зьображені.

Не видно у нихь на спосібь западовихь поетивь крайного уїдеалізовання. Тимьто правдивістю своєю оказуютьця бути найдобитійшими.

Щобь виітавити героївь поемату нашимь надземськимь життямь живучихь, щобь вони передь нами стояли якь ідеали, поемь ужєває до їхь схарактеризованья слівь поетичнихь, незвичайнихь, говорить о нихь не поточною мовою и каже такьожь и своимь героямь говорити такимьжь словами и мовою поетичною, незвичайною.

Якь самі Батьку у своимь листі до Літоровського пишєте, що твори Ваші дуже скоро написані. Черезь то вони все не такі вийдуть, якь би могли вийти, а вийти можуть вони вь цілій красоті. Шевченко поки що дававь до друку посилавь перше до Куліша и Костомарова щобь вони єму виказали блуди. Потімь вінь самь то поправлявь и ажь такь дававь до друку. — Перші гадки єть вправді найкрасні, але вь такімь пориві все таки міжь зерно и полова залетить, а если то не реглянеся вь друге и третє, то вийде сь того чисте геніяльне малєваннє. — Томуь то було широю нашою радою, щобь Ви по написанню якогось поетичнєго кавалка, тойже ще добре перейшли и якь то кажуть, виправили и вигладили.

(Дальше буде).

проханням посилати видаваний Вами часопис (по можливості з першого числа видання) в Імператорську Академію Наук у Петербурзі. Академія Наук є єдиним місцем, де можливо мати більш-менш просторий матеріал, але, на жаль, вона майже не має галицьких видань (крім „Діла“, „Зеркала“ та видань Товар. ім. Шевченка та й то не всіх). Сподіваємось одержати од Вас цю невеличку, але велми корисну допомогу українській справі, а також надрукувати цього нашого листа у своєму часопису до відомости всім, хто схоче безкорисливо піти на зустріч нашому бажанню. — Гурток осіб з бібліотекарем одилю славянських мов при Академії Наук у Петербурзі. (Підпис нечиткий). Адреса: Императорская Академія Наукъ I-се Отдѣленіе бібліотеки. С. Петербургъ. В. О. Унив. Набережн. №3 и 5.

— **Соймові запити** на рускі ціли сего року скупіші, як були давнішими роками. З ричалтової квоти 3.000 К для ремісничих товариств кр. виділ уділив лише одній „Зорі“ у Львові 250 К запити, а між академічними товариствами виділів лише тон-о слух. політехніки „Основа“ з квотою 200 К. Решту 3.600 К розділено поміж польські тов-а академічні.

— **Передвиборчі заг. збори** львівського „Сокола“ відбудуться в понеділок 29. с. м. о 7½ год. вечер в гімнастичній салі при ул. Рускій 20.

— **Вшехпольське коло у Відні.** Львівський Przegląd зазначає, що виборчі відносини в Галичині так укладаються, що вшехпольяки будуть мати в польській колі більшість, а презесом кола буде др. Гломбінський. Подібно стало ся в Росії, де провід польського кола в думі попав в руки вшехпольяка Дмовського, котрий пустив тенер в думі „фаерверк“ з автономією Польщі, бо в вишніх обставинах не мож інакше назвати того проєкту автономії. За рік або два, розглянувшись в положеню, — пише Przegląd — пос. Дмовський був би того не зробив серед таких обставин як нині. З польським колом у Відні буде ще гірше, як его презесом буде вшехпольяк Гломбінський, бо та обставина доведе відносини з Русинами до можливо найбільшого напруження, розитрять Жидів і приневольть їх утворити окрему народність, поріжнить польське коло з іншими парламентарними сторовництвами і доведе до того, що коло буде бавити ся фаерверками з відокремненем Галичини. Так пише Przegląd і додає, що якби Rada narodowa допомогла до того, то не мав би досить слів до нап'ятно ваня єї поведеня.

— **Красвий конкуре** на драматичні польські твори покінчив ся фіяском. Надіслано вправді аж 80 ріжних штук, але комісія не признала ніодної премії, бо жаден з творів не мав повної сценічної вартости. Натомість комісія признала першорядну вартість поетичну творови п. л. „В сумерках золотой палати“ трагедії з історії Візантії X віку в 3 діях під знаком „Славяння“, але сей твір не відповідав конкурсним условинам. Визначні польські драматурги мабуть не брали участі в сїм конкурсі.

— **Дрібні вісти.** З 1. червня с. р. вийдуть нові поштові значки по 12 сот. Рисунок їх буде такий самий як 10-сотикових значків, а краска фіолетова. — Віденська поліція донесла львівській дирекції поліції, то у Відні появили ся фальшиві 50-коронівки. Фальзифікати легко пізнати, бо друк є замазаний, а числа серій є більші чим на правдивих 50 К банкнотах, мимо того однак много осіб у Відні дало ся обманити. Без сумніву ті підроблені банкноти появлять ся в краю анальфабетів, нашій Галичині, тому годило би ся остережи перед ними наше селянство.

Посмертні оповістки.

— **Клим Глібовицкий**, ц. к. професор рускої гімназії в Перемишлі, упокоїв ся в Куликові дня 24. с. м. в 33. році життя. Покійний був

членом Наук Тов. ім. Шевченка і належав до всіх укр.-руских товариств в Перемишлі, в яких діяльності брав живу участь. Попри совісну працю в гімназії пок. Глібовицкий писав наукові розвідки з области математики, які містив у видавництвах Н. Тов-а ім. Шевченка. Хороба серця, на яку покійний терпів від давна, перетяла пасмо его життя В. в. п.

Наука, штука, література.

— **Польський театр у Львові** під новим директором п. Людв. Гелером розвиває ся в цілім сего слова значіно знаменито. Треба подивляти нечуваний сирит, організаційний талант, велику запопадливість, неспожиту енергію та щирю працю дир. Гелера, який дбає про те, щоби львівська публіка знакомила ся зі всіми європейськими ввєстями і щоби виходила з театру вдоволеня. Директор знає публіку і її бажаня, числить ся з нею а за те публіка заповняє майже що дня щільно театр так, що театральний справоздавець руского дневника, не маючи сталого фотелю, не все в силі дістати ся на театральну виставу, щоби завчасу подати про неї вістку ширшій рускій публіці, яка певно виходить з сего станювиска, що штука є інтернаціональною і що чоловік, який працює над віднесенем штуки, на понерте заслугує. Кождий, що інтересує ся польською сценою у Львові, мусить признати, що лішого, знаменитшого директора она мати не буде. Для опери придбав п. Гелер паню Богусову, п. Бандрінського, Людвіка і цілий ряд визначних сил, що були великою атракцією для публіки. Тенер починають виступати чужі, італійські сили. Драма і комедія мають сили дуже гарні а оперетка, якої зразу п. Гелер виставляв мало, щоби не заражати ся на заміти, що протегує її в некористь поважніших штук, має так гарний склад артистичних сил (Шупівна, Міловська Лопатинська, Каспровичева, Лелевич, Савіцкий Сольницький, Богуцкий і т. п.), що публіка вдень влень відходить з театру без білетів. Сензацию для є оперетка Легара „Весела вдовиця“, яку у Відні виставлено 400 разів. Музика ніжна, прегарна, вистава чудова, виконавє вірцєве. Хто був на сій оперетці, сей мусів винести велике вдоволенє. Артистки Шупівна, Міловська і артист Сольницький є в цілім сего слова значіно прегарними виконавцями своїх ріль. Нема сумніву, що ся оперетка буде дуже довгий час виповнювати салю по береги. За виставу сеї штуки належить ся п. Гелерови сєрдєчне признанє і подяка.

Телеграми

з дня 27. цвітня 1907.

Прага. Цісар звидів вчєра новий будинок дівочої школи ім. св. Войтіха, потім церкву св.

Петра і Павла на Вишеграді, а опісля хемічний інститут чєского університету.

Берлін. Німецький парламент приняв вчєра в другім читаню військовий бюджет.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.
Прїїхали 26. с. м.: о. Петро Саврій з Вербівця, Войнаровський з Коршева, Вас. Дорожинський з Калуша, Ант. Уляницький з Лановець, о. В. Владичин з Устя.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 16. до 30 цвітня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєнє. В неділі і свята 2 представлєнє о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представлєнє. Білєти вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Працюйте і щадїть.

Вкладки ошздности на 4% приймає Товариство вза много кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кождого дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку навад відобрати.

Позички уділяє Товариство „Джістер“ на 6% за інтабуляцією; на кошти покрити дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних вносьть рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кождих 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в „Джістрі“ получити позички під догідними условіями.

Члєнами можуть бути тільки члєни обезпечєні в „Джістрі“.

З зисків уділив „Джістер“ на публічні добродїї цілє квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Вкладки	2.561.541-81 К.
Позички уділені	2.512.635-62 К.
Удїли члєнські	193.659-52 К.
Цінні папєри	138.534-20 К.
Фонд резервовий і інші	37.338-07 К.
Льокації	267.364-04 К.

Купуйте землю при парцеляціях!

СОКІЛ Житки можна набувати в „Сонільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

При нагоді побуту у Львові поручаємо і просимо не залишити відвідати робітні нашого Товариства.

Одиноке Товариство

для розвою рускої штуки

у ЛЬВОВІ площа Бердардинська ч. 8. (Краківський готель)

виконує у власній **Артистичкій різьб. руско-позолотарській робітні** по приступних цінах хороші, правдиво артистичні церковні предмети як: іконостаси, вітварі, кивоти, процесійні образи, проповідницькі, рами до образів, всякі церковні образи і пр.

Народний стиль, народні мотиви, на жаданє можемо примінити.

З замовленем належить звертати ся просто до Дирекції Товариства

у Львові, пл. Бердардинська ч. 8. (Краківський готель).

ПРОСИМО СПРОБУВАТИ.

Перед відданем роботи просимо жадати від члєнів Товариства легітимації.

Товариство в жаднім случая не послугує ся агентами.

Роботи замовляти приймає і умови заклочує виключно лише Дирекція у Львові.